

844

Besluit van 29 november 1994, houdende overige niet-meldingsplichtige gevallen van niet-ernstige bodemverontreiniging ten aanzien waarvan het voornemen bestaat de bodem te saneren dan wel handelingen te verrichten ten gevolge waarvan de verontreiniging van de bodem wordt verminderd of verplaatst (Besluit overige niet-meldingsplichtige gevallen bodemsanering)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 13 september 1994, nr. MJZ 13994065, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op artikel 28, vierde lid, van de Wet bodembescherming;

De Raad van State gehoord (advies van 10 november 1994, nr. W08.94.0569);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 23 november 1994, nr. MJZ 23n94001, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. baggerspecie klasse 1: specie gebaggerd uit een waterbodem van een verontreinigingsgehalte liggend boven de streefwaarden, zoals opgenomen in de bijlage, behorende bij het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen, en onder of gelijk aan de grenswaarden, genoemd in die bijlage en bepaald overeenkomstig de regels, vastgesteld bij ministeriële regeling op grond van artikel 1 van dat besluit;
- b. baggerspecie klasse 2: specie gebaggerd uit een waterbodem van een verontreinigingsgehalte liggend boven de grenswaarden, zoals opgenomen in de bijlage, behorende bij het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen, en onder of gelijk aan de toetsingswaarden, genoemd in die bijlage en bepaald overeenkomstig de regels, vastgesteld bij ministeriële regeling op grond van artikel 1 van dat besluit;
- c. baggerspecie klasse 3: specie gebaggerd uit een waterbodem van een verontreinigingsgehalte liggend boven de toetsingswaarde, zoals opgenomen in de bijlage, behorende bij het Besluit vrijstellingen

stortverbod buiten inrichtingen, en onder of gelijk aan de interventiewaarden, genoemd in die bijlage;

d. onderhoudsspecie klasse 1 en 2: onderhoudsspecie als bedoeld in artikel 1 van het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen.

Artikel 2

1. De melding van degene die voornemens is de bodem te saneren dan wel handelingen te verrichten ten gevolge waarvan de verontreiniging van de bodem wordt verminderd of verplaatst, kan achterwege blijven:

a. indien bij het bevoegde gezag:

1°. een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is ingediend;

2°. een aanvraag om een ontheffing als bedoeld in artikel 1.3 van de Wet milieubeheer is ingediend;

3°. een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de Woningwet is ingediend, waarbij op grond van de gemeentelijke bouwverordening, bedoeld in artikel 8 van die wet, de overlegging van een onderzoeksrapport inzake de gesteldheid van de bodem is vereist;

4°. een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is ingediend;

5°. een aanvraag om een ontheffing als bedoeld in artikel 4 van de Wet verontreiniging zeewater is ingediend, of

6°. een melding als bedoeld in artikel 8.19, derde lid, van de Wet milieubeheer of een melding als bedoeld in artikel 8.41 op grond van een in artikel 8.40 van die wet bedoelde algemene maatregel van bestuur, is gedaan, en

7°. het bevoegde gezag naar aanleiding van de resultaten van een bodemonderzoek, voorgeschreven bij of krachtens een onder 1° tot en met 6° genoemde wettelijke regeling, heeft vastgesteld, dat er geen sprake is van een geval van ernstige verontreiniging;

b. indien de uitvoering van een openbaar werk of van baggerwerkzaamheden waarbij baggerspecie klasse 1, 2 of 3 wordt verplaatst:

1°. geschiedt op last van, door of vanwege, of met instemming van het bevoegde gezag, en

2°. het bevoegde gezag heeft vastgesteld dat geen sprake is van een geval van ernstige verontreiniging, of

c. indien het verspreiden van onderhoudsspecie klasse 1 of 2 op land met inachtneming van het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen en de daarop gebaseerde ministeriële regeling geschiedt.

2. Het eerste lid, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing indien de in dat lid, aanhef en onderdeel a, onder 7°, bedoelde resultaten van het bodemonderzoek niet meer representatief zijn om te kunnen beoordelen of de bodem ernstig verontreinigd is. Hiervan is in ieder geval sprake indien er vijf jaren zijn verstreken na voltooiing van het bodemonderzoek.

3. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, onder 3° juncto 7°, kan de melding tevens achterwege blijven indien bij de in de bouwverordening op grond van artikel 8 van de Woningwet aangewezen gevallen geen bodemonderzoek is vereist.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop artikel 28 van de Wet bodembescherming in werking treedt.

Artikel 4

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit overige niet-meldingplichtige gevallen bodemsanering.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 29 november 1994

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
Margaretha de Boer

Uitgegeven de *dertiende* december 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vierde lid jo. derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

HOOFDSTUK 1

§ 1. Inleiding

Volgens artikel 28 van de Wet bodembescherming (Wbb) is degene die voornemens is de bodem te saneren dan wel handelingen te verrichten ten gevolge waarvan de verontreiniging van de bodem wordt verminderd of verplaatst, verplicht dat voornemen bij gedeputeerde staten te melden. Op grond van artikel 88 dient wat betreft het grondgebied van de vier grote gemeenten (voor zover het niet de verontreiniging van de bodem onder oppervlaktewater betreft) te worden gemeld bij burgemeester en wethouders van die vier grote gemeenten. Hieronder zal daar waar het gaat om bevoegdheden van gedeputeerde staten het ook steeds gaan om de bevoegdheden van de burgemeester en wethouders van de vier grote steden.

Artikel 28 geldt in het bijzonder voor de verontreinigingen die vóór 1987 (inwerkingtreding van de Wbb) zijn ontstaan. Artikel 28 geldt ook indien er geen melding op grond van artikel 27 heeft plaatsgevonden hierbij wordt gedacht aan de volgende gevallen: verontreinigingen die zijn ontstaan na 1 januari 1987 terwijl artikel 27 nog niet in werking was getreden, en voor de gevallen waarin artikel 27 wel in werking was getreden maar artikel 27 niet van toepassing is omdat het gaat om andere handelingen dan die in de artikelen 6 tot en met 11.

Voor verontreinigingen die zijn ontstaan na 1 januari 1987 bij de uitvoering van werkzaamheden als bedoeld in de artikelen 6 tot en met 11 van de Wbb geldt artikel 13 (zorgplicht) van de Wbb. Melding op grond van artikel 27 van de Wbb aan gedeputeerde staten vindt alleen plaats, voor zover de verontreiniging is ontstaan na de inwerkingtreding van de wet, houdende uitbreiding van de Wet bodembescherming met een regeling inzake sanering van de bodem (15 mei 1994). Indien de melding op grond van artikel 27 van de Wbb geschiedt betekent dit niet dat er nooit een saneringsplan behoeft te worden overgelegd. Op grond van het tweede lid van dit artikel kunnen gedeputeerde staten namelijk een dergelijk plan voorschrijven.

§ 2. Doel van de melding

De melding van gevallen van bodemverontreiniging heeft tot doel het bevoegde gezag in staat te stellen zicht te krijgen op de ernst van de verontreiniging, op grondstromen, en grip te krijgen op saneringen in eigen beheer.

Vanuit de systematiek van de wet is deze bevoegdheid toegedeeld aan gedeputeerde staten. In het kader van het Interimbeleid sanering waterbodem rijkswateren zullen deze activiteiten in rijkswateren gemeld moeten worden aan de Minister van Verkeer en Waterstaat. De meldingen van een voornemen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Wbb kunnen worden verdeeld in meldingen ten aanzien van ernstige verontreiniging en meldingen ten aanzien van niet-ernstige verontreiniging. Van ernstige verontreiniging is sprake indien de interventiewaarden worden overschreden (Notitie Interventiewaarden bodemsanering Kamerstukken II 1993/94, 22 727, nr. 5 en de circulaire interventiewaarden bodemsanering DBO/07494013 van 9 mei 1994 aan gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, provincies en waterschappen). Bij een melding van een voornemen inzake een geval van ernstige verontrei-

niging dient een saneringsplan ter goedkeuring aan gedeputeerde staten te worden voorgelegd (op grond van artikel 39 van de Wbb). Indien de sanering niet direct na de beschikking van gedeputeerde staten op grond van artikel 29, eerste lid, zal worden uitgevoerd, kunnen gedeputeerde staten bepalen dat het saneringsplan niet reeds bij de melding behoeft te worden ingediend (39, vierde lid, van de Wbb).

HOOFDSTUK 2

§ 1. Uitzonderingen op de meldingsplicht

Van de meldingsplicht ten aanzien van gevallen van ernstige verontreiniging is geen vrijstelling mogelijk.

In artikel 28, derde lid, van de Wbb zijn enkele situaties aangegeven waarin meldingen van voornemens ten aanzien van niet-ernstige verontreiniging achterwege kunnen blijven. Artikel 28, vierde lid, van de Wbb biedt verder de mogelijkheid meer gevallen aan te wijzen waarin niet behoeft te worden gemeld.

§ 2. Uitzonderingen die reeds in de wet zijn geregeld

In het derde lid van artikel 28 is reeds een aantal gevallen opgenomen, waarin de melding op grond van artikel 28, eerste lid, van de Wbb achterwege kan blijven:

- als er op grond van een ander wetsartikel een meldingsplicht geldt (artikel 28, zesde lid, juncto artikel 27 van de Wbb, zie hierboven);
- in geval van een ernstige verontreiniging als gevolg van een ongewoon voorval (artikel 28, zesde lid, juncto artikel 30, eerste lid, van de Wbb);
- bij het geven van saneringsbevelen (artikel 28, zesde lid, juncto artikel 43 van de Wbb);
- als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het niet gaat om een geval van ernstige verontreiniging en het niet meer dan 50 kubieke meter verontreinigde grond of 1000 kubieke meter verontreinigd grondwater betreft (artikel 28, derde lid, onder 1°, van de Wbb);
- als redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het niet gaat om een geval van ernstige verontreiniging en uit de aard van de werkzaamheden volgt dat de grond slechts tijdelijk wordt verplaatst (ongeacht de hoeveelheid) en na verplaatsing wordt teruggebracht (artikel 28, derde lid, onder 2°, van de Wbb).

§ 3. De bij dit besluit geregelde uitzonderingen

Op grond van artikel 28, vierde lid, van de Wbb kunnen andere gevallen dan de in het derde lid van artikel 28 genoemde worden aangewezen, waarin een melding op grond van artikel 28 van de Wbb achterwege kan blijven. In het onderhavige besluit wordt van die mogelijkheid gebruik gemaakt.

A. Gevallen waarin reeds in het kader van andere wetten de resultaten van bodemonderzoek ter beoordeling aan het bevoegde gezag worden overgelegd

Aan een melding aan gedeputeerde staten bestaat geen behoefte, indien een bevoegd gezag reeds uit andere hoofde dan op grond van de Wbb over informatie beschikt op grond waarvan het hierboven aangegeven doel kan worden bereikt.

Het gaat daarbij om een aanvraag om een bouwvergunning op grond van de Woningwet, een vergunning voor het oprichten of wijzigen van

een inrichting op grond van de Wet milieubeheer, een ontheffing op grond van de provinciale milieuverordening voor aangegeven categorieën van gevallen, in het kader van deze wetten verrichte meldingen, een vergunning voor het brengen van baggerspecie in het oppervlaktewater op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en een ontheffing voor het brengen van baggerspecie in de zee op grond van de Wet verontreiniging zeewater.

Ten aanzien van de aanvraag om een bouwvergunning op grond van de Woningwet zij nog opgemerkt, dat een melding op grond van de Wbb achterwege kan blijven indien de bouwverordening een bodemonderzoek eist. De melding kan ook achterwege blijven indien in het kader van de bouwverordening vrijstelling is verleend van het uitvoeren van een bodemonderzoek.

Indien wel een bodemonderzoek is vereist, geldt net als voor de andere in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, genoemde gevallen dat de melding alleen achterwege kan blijven indien het bodemonderzoek van zodanige kwaliteit is dat op grond daarvan redelijkerwijs een oordeel over de ernst van het geval van verontreiniging kan worden gegeven. Als op basis van een uitgevoerd onderzoek een oordeel over de ernst van het geval van de verontreiniging niet goed mogelijk is, zal alsnog moeten worden gemeld op grond van artikel 28, eerste lid, van de Wbb.

Of de bouwvergunning wordt verleend, is afhankelijk van de vraag of het bouwplan waarop die aanvraag betrekking heeft, in overeenstemming is met de in artikel 44 van de Woningwet genoemde criteria, te weten: het bestemmingsplan, het Bouwbesluit, de bouwverordening en redelijke eisen van welstand.

Indien een gemeenteraad de door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten uitgegeven Model-bouwverordening heeft gevolgd, kan de bouwvergunning voor werken direct op of in de bodem worden verleend, voor zover de bodem van de bouwkevel volgens het VNG/RIVM toetsingskader (toetsingskader van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne) geschikt (milieuhygiënische kwaliteit) is voor de beoogde bouw.

Indien bij een aanvraag om een bouwvergunning burgemeester en wethouders constateren dat de kavel mogelijk deel uitmaakt van een geval van ernstige bodemverontreiniging dient de aanvrager dit geval te melden aan gedeputeerde staten, een en ander voor zover hij voornemens is de bodem te saneren dan wel handelingen te verrichten ten gevolge waarvan de verontreiniging van de bodem wordt verminderd of verplaatst. Er wordt van uitgegaan, dat burgemeester en wethouders de aanvrager wijzen op zijn meldingsplicht.

Overigens doen burgemeester en wethouders op grond van artikel 41 van de Wbb opgave aan gedeputeerde staten van de hun bekende en binnen het grondgebied van hun gemeente gelegen onderzoeksgevallen en gevallen van ernstige verontreiniging.

Er wordt van uitgegaan dat op het moment van uitvoering van de werkzaamheden de bij het bevoegde gezag beschikbare gegevens over de bodemgesteldheid nog een goed beeld van de feitelijke situatie geven.

Indien de resultaten van het bodemonderzoek niet representatief meer zijn op het tijdstip dat de handelingen, bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Wbb worden verricht, is de vrijstelling van de meldingsplicht niet langer van toepassing.

Hiervan is in ieder geval sprake indien er vijf jaren zijn verstreken na voltooiing van het bodemonderzoek.

B. De uitvoering van openbare werken en baggerwerkzaamheden

De uitvoering van openbare werken, zoals rioleringswerkzaamheden, leggen van kabels, aanleg van leidingen, uitvoering van infrastructuur, uitvoering van landinrichtingsprojecten en voorts het uitvoeren van baggerwerkzaamheden waarbij baggerspecie klasse 1, 2 of 3 wordt verplaatst, zoals onderhoud van oppervlaktewateren e.d. geschiedt op last van, door of vanwege, of met instemming van het ter zake bevoegde gezag. In het geval de werkzaamheden «op last van» geschieden gaat het in het bijzonder om de toepassing van de op de Waterschapswet gebaseerde keur.

Op grond van de wet gelden al enkele uitzonderingen; deze staan in artikel 28, derde lid. Er is evenwel reden om de vrijstelling van de meldingsplicht uit te breiden voor situaties waarin openbare werken en baggerwerkzaamheden worden uitgevoerd en het betrokken bevoegde gezag reeds een zodanig inzicht heeft in de gesteldheid van de (water)-bodem waarin het werk wordt uitgevoerd, dat het bevoegde gezag kan vaststellen dat er geen sprake is van een geval van ernstige verontreiniging.

Dit betekent bijvoorbeeld dat als in rioleringsplannen of baggerplannen is vastgelegd op grond van welke gegevens het bevoegde gezag tot het oordeel is gekomen dat er geen sprake is van ernstige verontreiniging van de bodem, melding achterwege kan blijven.

Dit inzicht zal op grond van onderzoek moeten worden of zijn verkregen. Dit onderzoek hoeft niet altijd een bodemonderzoek te zijn maar kan ook een historisch onderzoek betreffen.

C. Onderhoudsspecie klasse 1 en 2 voor zover verspreiding op land zal plaatsvinden

De om onderhoudsredenen gebaggerde waterbodem (onderhoudsspecie) klasse 1 en 2, die zal worden verspreid op land, is vrijgesteld van de meldingsplicht. Hiervan zal voornamelijk door particulieren gebruik worden gemaakt.

Op de wijze van verspreiding op land is de volgende regelgeving van toepassing. Het betreft het hoofdstuk Afvalstoffen van de Wet milieubeheer en het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen en de hierop gebaseerde ministeriële regeling (Regeling vaststelling klasse-indeling onderhoudsspecie). In de laatstgenoemde regeling wordt voorgeschreven welk onderzoek moet plaatsvinden voor de beoordeling van de klasse-indeling voor onderhoudsspecie. Het verspreiden van onderhoudsspecie is alleen toegestaan (vrijstelling) voor klasse 1 en 2 als deze klasse-bepaling op grond van onderzoek is komen vast te staan.

Aan de constatering of het specie klasse 1 of 2 betreft gaat dus altijd een bodemonderzoek vooraf (dit bodemonderzoek hoeft niet altijd te zijn verricht door het bevoegde gezag, doch veelal zal dit wel het geval zijn).

Ook in deze gevallen kan de melding aan gedeputeerde staten achterwege blijven.

HOOFDSTUK 3

Evaluatie

Op dit moment is zowel de kwaliteit van het onderzoek als de kennis van de diverse bevoegde gezagen over de beoordeling van bodemonderzoek sterk uiteenlopend. Binnen twee jaar zal worden geëvalueerd of de kwaliteit van het onderzoek en de beoordeling door de bevoegde gezagen de kwaliteit van de beoordeling van de ernst van de verontreiniging inderdaad voldoende waarborgen. Bij deze evaluatie zullen de in

een ministeriële regeling op grond van artikel 1, tweede lid, van de Wbb, opgenomen en op dat moment zelf geëvalueerde en aangepaste protocollen voor het oriënterend en nader onderzoek en de wijze van beoordeling door het bevoegde gezag op grond van de Wbb als referentieniveau worden aangehouden.

HOOFDSTUK 4

Wetgevingstoets

Het onderhavige besluit komt tegemoet aan de wensen in de samenleving – zoals in het bijzonder vastgelegd in het eindrapport van de Werkgroep bodemsanering «Saneren zonder stagneren» van november 1993 – om het aantal meldingen ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Wet bodembescherming zoveel mogelijk te beperken. In deze werkgroep zijn de VNG, het Interprovinciaal Overleg en het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer vertegenwoordigd. Door gevallen vrij te stellen van de meldingsplicht ontstaat een lastenverlichting voor gedeputeerde staten en voor degenen die volgens de wet zouden moeten melden (burgemeester en wethouders, waterkwaliteitsbeheerder etc.). Omdat de vrijstelling op grond van artikel 28, vierde lid, van de wet alleen geldt, indien een (ander) bevoegd gezag al op de hoogte is van de kwaliteit van de bodem, zijn geen bijzondere problemen bij de uitvoering te verwachten. Dit temeer daar bestuurlijke afspraken zullen worden gemaakt inhoudende dat gedeputeerde staten periodiek op de hoogte worden gesteld van gegevens over de bodemkwaliteit als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, en eerste lid, onderdeel b, onder 2°, van dit besluit.

Dit besluit is tot stand gebracht met toepassing van de Openbare voorbereidingsprocedure, bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het besluit is derhalve gedurende vier weken ter inzage gelegd teneinde belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun zienswijze naar voren te brengen.

Ontvangen reacties

Het ontwerp-besluit is voor advies voorgelegd aan de Technische commissie bodembescherming (Tcb). Verder is het ontwerp-besluit op 24 juni 1994 in de Staatscourant (Stcrt. 118) gepubliceerd met de mogelijkheid voor belanghebbenden om gedurende vier weken hun zienswijze naar voren te brengen.

De Tcb is van mening dat met het besluit op verantwoorde wijze invulling kan worden gegeven aan de wens tot lastenverlichting bij de meldingsplicht. In principe zal door deze vrijstellingen het doel van de meldingsplicht gewaarborgd zijn. Er bestaan echter nog onzekerheden ten aanzien van de kwaliteit van het verrichte bodemonderzoek en de aanwezigheid van voldoende kennis bij het in andere kaders bevoegde gezag. De Tcb merkt terecht op dat de onzekerheden hierover in de aangekondigde evaluatie dienen te worden weggenomen.

Bij de evaluatie zal aan de door de Tcb genoemde aspecten aandacht worden gegeven, zoals aangegeven in hoofdstuk 3 van de toelichting. Ondanks de genoemde onzekerheden worden de opgenomen vrijstellingen thans verantwoord geacht, gezien het doel van de meldingsplicht en de aanvullende voorwaarden.

Naar aanleiding van de inspraakmogelijkheid hebben Nederland Giftvrij en de n.v. Service Centrum Grondreiniging (SCG) gereageerd.

Nederland Gifvrij is van mening dat geen uitzonderingen op de melding moeten worden verleend, gegeven de onvolledige en niet eenduidige uitvoering van het bodemonderzoek in de praktijk. Hierbij wordt dan gewezen op onderzoek in het kader van de Woningwet en de Wet milieubeheer. Terzake kan worden opgemerkt dat van een melding alleen mag worden afgezien indien het bodemonderzoek van zodanige kwaliteit is dat op grond daarvan redelijkerwijs een oordeel over de ernst van het geval kan worden gegeven. Zoals in hoofdstuk 3 van deze toelichting is opgemerkt, zal een en ander binnen twee jaar worden geëvalueerd.

Door het SCG wordt opgemerkt dat vele niet-ernstige gevallen worden uitgezonderd van de meldingsplicht en dat daardoor niet of onvoldoende wordt nagegaan welke verwerkingsmogelijkheden er zijn. Hierdoor is er volgens het SCG landelijk geen uniformiteit en wordt een sobere en doelmatige verwerking gefrustreerd. Ter zake is het volgende overwogen.

De beoordeling van verwerkingsmogelijkheden en de sturing van de verwijdering vindt plaats op basis van andere regelingen dan de onderhavige algemene maatregel van bestuur (de vergunningen voor stortplaatsen op grond van de Wet milieubeheer en het ontwerp-Besluit stortverbod afvalstoffen). Deze andere regelingen waarborgen een sobere en doelmatige verwijdering.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Voor de klasse-indeling van baggerspecie is aangesloten bij de klasse-indeling van onderhoudsspecie in het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen. Voor zover bij baggerspecie nu gesproken wordt over «een waterbodem van een verontreinigingsgehalte» (het bovengenoemde besluit spreekt bij onderhoudsspecie van «een waterbodem met een kwaliteit») is niet meer beoogd dan een redactionele wijziging.

Artikel 2

Eerste lid, onderdeel a

De melding aan gedeputeerde staten is overbodig als op grond van een andere wet of algemene maatregelen van bestuur een aanvraag voor een vergunning, een vrijstelling of een ontheffing is ingediend en een onderzoek naar de gesteldheid van de bodem heeft plaatsgevonden aan de hand waarvan het bevoegde gezag kan vaststellen dat er geen sprake is van een geval van ernstige verontreiniging.

Het oordeel dat er geen sprake is van ernstige verontreiniging van de bodem en of op verantwoorde wijze met die verontreiniging wordt omgegaan kan dan door een ander bevoegd gezag plaatsvinden (zie ook de algemene toelichting, hoofdstuk 2, paragraaf 3, onder A).

Onderdeel b en c

Ook het uitvoeren van openbare werken, baggerwerkzaamheden waarbij baggerspecie klasse 1, 2 of 3 wordt verplaatst en het verspreiden van onderhoudsspecie klasse 1 of 2 op land, zijn van de meldingsplicht vrijgesteld (zie ook de algemene toelichting, hoofdstuk 2, paragraaf 3, onder B en C).

Tweede lid

Voor de representativiteit van onderzoeksresultaten kan geen algemeen geldende termijn worden gegeven.

De onderzoeksgegevens zullen in ieder geval niet ouder mogen zijn dan vijf jaar aangezien de gegevens dan te onbetrouwbaar worden geacht.

Of de onderzoeksresultaten in die vijf jaar nog representatief zijn zal in de praktijk beoordeeld moeten worden, dit is onder andere afhankelijk van factoren die de destijds vastgestelde resultaten tussentijds hebben beïnvloed. De belangrijkste daarvan zijn: de mobiliteit van de destijds aangetroffen stoffen; de geohydrologische situatie; grondwerkzaamheden die op het terrein zijn verricht; en verontreinigingen die tussentijds zijn toegevoegd.

Derde lid

Ten aanzien van de bouwvergunning geldt het volgende: als op grond van de krachtens artikel 8 van de Woningwet vastgestelde gemeentelijke bouwverordening in een bepaald geval geen bodemonderzoek is vereist, hoeft er ook geen melding op grond van artikel 28, eerste lid, van de Wbb plaats te vinden. In dergelijke gevallen heeft het bevoegde gezag op voorhand vastgesteld dat geen sprake is van ernstige verontreiniging van de bodem of het gaat om een bouwwerk waarvoor het, gelet op aard en functie, niet redelijk is te achten een bodemonderzoek te verlangen.

Artikel 3

Onderhavig besluit treedt gelijktijdig in werking met artikel 28 van de Wet bodembescherming, waarop dit besluit gebaseerd is.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
Margaretha de Boer